

Hans Dorrestijn

De Kwartelkoning

Met illustraties van Elwin van der Kolk

Nijgh & Van Ditmar
Amsterdam

VOORWOORD

Na *Dorrestijns Vogelgids* werd ik wel eens door vogelverenigingen uitgenodigd om een lezing te houden. Dat kostte me veel tijd, zowel de voorbereiding als de reis. Ik werd het meest gevraagd in Friesland, Zeeland en de kop van Noord-Holland. Zo ver mogelijk bij mijn woonplaats uit de buurt. En toch ging ik, aangelokt door een behoorlijk honorarium en de meestal gratis rondleiding in een natuurgebied in de streek. Ik had mijn bedenkingen toen ik internationaal werd. Ik werd uitgenodigd door de Hollandse Club in Dubai (de Verenigde Arabische Emiraten). Daar wilden ze dat ik een theateroptreden zou komen doen en als beloning stelden ze me onder andere een rondleiding in de woestijn in het vooruitzicht. Ik aarzelde, want ik verwachtte daar een zeer materialistisch ingesteld publiek, een troep hongerige geldwolven, harteloze kapitalisten, en dat treedt niet lekker op. Ook verwachtte ik dat niemand daar mij het Sahelzandhoen zou

willen aanwijzen. Ik ging ervan uit dat de leden van de Hollandse Club alleen belangstelling zouden hebben voor de Kip met de Gouden Eieren. Zo dacht ik erover, maar ik zei toch ja. Een paar weken later stapte ik met mijn PA, mijn charmante assistente Daniela, in de jumbojet. Tot mijn stomme verbazing werd mijn optreden daar een groot succes. Allemaal kwamen ze me na afloop bedanken. En omhelzen! De hele club bleek uiterst vriendelijk en sensitief. Ik trok de conclusie dat je gevoeligheid groter wordt naarmate je verder verwijderd bent van het vaderland. Zo was ik verzeild geraakt in de grootste verzameling heimwee die ik ooit ergens heb aange troffen. De volgende dag reden we inderdaad in een ultramoderne jeep door de woestijn. 't Sahelzandhoen heb ik niet gezien maar wel een ander dier, groter en zeldzamer. Hierover later meer.

Dichter bij huis, in Noord-Brabant, leerde ik een uitzonderlijke figuur kennen met wie ik algauw bevriend raakte. Mijn bewondering voor Roel Winters groeit nog steeds. Ik noem hem altijd de nieuwe Noach. Hij was van beroep aspergeteler, maar heeft de asperges aan de wilgen gehangen. Van zijn landbouwgrond heeft hij een groot natuurgebied gemaakt, de Langak-

kers. Daar is Roel al meer dan twintig jaar druk mee. Binnenkort ga ik gelukkig weer naar Leende toe met mijn PA en dan rijdt Roel me rond in zo'n zoemend golfkarretje. Ik zal vervolgens weer Geelgorzen en Vliegenvangers zien. De Langakkers is door de autoriteiten officieel een echt landgoed bevonden.

Van een heel andere orde: ik kreeg een paar jaar geleden een brief van een bewonderaarster, die ergens diep in Oost-Europa woonde. Do had met veel plezier mijn vogelboeken gelezen. En ze vroeg zich af of ik niet een keer bij haar in de buurt wilde rondkijken, met haar man. Soms ga ik op zulke aanbiedingen in. Dat verruimt de blik. Ze beloofde me het allermooiste roofvogeltje van Europa en Azië. Een roofvogeltje met de vlucht van een Zwaluw en de kleuren van een schitterende vlinder. Ik noem hier bewust de echte locatie niet, uit angst dat mijn verslag een stormloop aan vogelaars veroorzaakt die dan de rust in dat gebied verstoort...

VOORWOORD II

Soms, als iedereen van het gezelschap de Grauwe Klauwier al in beeld heeft, zeg ik hardop dat ik een beroerd slechte vogelaar ben. Dat veroorzaakt grote schrik. Dan zegt men enigszins verontwaardigd dat ik mijzelf niet moet kleineren. Maar dat doe ik niet, want ik spreek de waarheid.

Ik heb er (op de Veluwe nota bene) tien jaar over gedaan om mijn eerste Vink te zien. En nog altijd kan ik de Braamsluiper verwarren met de Zwartkop. Dit vertel ik niet om op te scheppen, ik schaam mij voor mijn onvermogen. Ik vind het ontzettend jammer. En ik ben stikjaloers op vogelaars die meteen zien dat een vogel geen Grote Bonte is maar een Middelste Specht. En ik benijd iedereen die een zwerm vogeltjes hoort overkomen en meteen heel blij roept: ‘Kepen!’, of ‘Appelvinken!’

Tot zover het slechte nieuws. Het goede nieuws is dat ik nog altijd veel plezier beleef aan het vogelkijken. Het is een hobby die niet kapot kan.

Ik hou dus plezier in zaken waar ik niet goed in ben. Wat dat betreft ben ik een mooi voorbeeld voor velen. In plaats van mij te berispen doet men er goed aan om mij toe te juichen...